

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 368/2019
24.04.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Горана Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 425/2015 од 20.04.2018. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 261/18 од 04.12.2018. године, у седници већа одржаној 24.04.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 425/2015 од 20.04.2018. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 261/18 од 04.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 425/2015 од 20.04.2018. године, између осталих, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан платити у року од месец дана, по правноснажности пресуде, а у противном ће иста бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен 1 дан казне затвора, те је обавезан да суду плати трошкове паушала, као у изреци, док је оштећени ББ упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж 261/18 од 04.12.2018. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К 425/2015 од 20.04.2018. године, (у односу на окривљеног АА у делу где је оглашен кривим због извршеног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ), док је усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу и поводом жалбе браниоца окривљеног ВВ првостепена пресуда под ставом I-а и II у односу на окривљене ВВ и ББ укинута и списи предмета су у наведеном делу враћени првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведених правноснажних пресуда, у односу на АА на основу члана 482. и члана 483. став 1. и 2. ЗКП, бранилац овог окривљеног адвокат Горан

Стефановић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП; члана 439. тачка 1) ЗКП и члана 441. став 4. ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да утврди да је поднети захтев основан, те да су повређене одредбе закона на које је указано поднетим захтевом, као и да овај суд донесе пресуду којим ће побијане пресуде преиначити тако што ће ослободити окривљеног АА због извршеног кривичног дела, као и плаћања трошкова кривичног поступка оштећеном ББ, те да одложи или прекине извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Наиме, чланом 484. ЗКП који прописује обавезан садржај захтева, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

У поднетом захтеву бранилац окривљеног се формално позива на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) у вези члана 423. ЗКП, наводима да је окривљени-оштећени ББ изјашњавајући се о предметним догађајима дао контрадикторне изјаве наводећи прво везано за догађај од 27.01.2015. године да се није уплашио претњи које му је упутио окривљени-оштећени АА, ком исказу је суд поклонио веру и на истом је засновао осуђујућу пресуду, а затим је навео везано за догађај од 01.04.2015. године да се уплашио и да је осећао страх од претњи које му је изрекао и упутио окривљени-оштећени АА. Такође, одбрана указује да је суд погрешно ценио и исказ сведока ГГ, што је све довело до тога да чињенично стање није правилно и у потпуности утврђено, због чега су побијане пресуде незаконите. Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима оспоравају чињенични закључци суда као погрешни и непотпуни, односно одредба члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, те је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује и на повреду одредбе члана 441. став 4. у вези члана 263. став 1. и став 2. ЗКП наводима да је суд окривљеног АА погрешно обавезао на плаћање трошкова кривичног поступка за 11 одложених, а током поступка је одложено 10 главних претреса, уз детаљно

навођење одржаних и неодржаних претреса и разлога за њихово одржавање или не одржавање.

Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима оспоравају чињенична утврђења суда везано за начин и висину обрачуна трошкова кривичног поступка, односно погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање-одредбу члана 440. ЗКП. Како изнети наводи и указивање на одредбу члана 440. ЗКП не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 4. ЗКП у вези става 1. ЗКП, Врховни касациони суд је поднети захтев, и у овом делу, одбацио као недозвољен.

Захтевом браниоца окривљеног, адвоката Горана Стефановића се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) у вези члана 16. ЗКП, али како иста повреда, супротно одредби члана 484. ЗКП није опредељена, односно конкретизована, а Врховни касациони суд је, приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези члана 4. ЗКП, те делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, то суд одлучујући по захтеву за заштиту законитости, уколико разлози повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи и оцењује о којој се повреди закона ради, те је исти захтев у овом делу одбачен, јер нема прописан садржај.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић